

עפ"ג 7869/01/21 - רומן פיסרסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 7869-01-21 פיסרסקי נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד השופט העמית אברהם טל - אב"ד
כבוד השופטת העמיתה זהבה בוסתן
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המערער רומן פיסרסקי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה בת"פ 6033-04-19, מיום 24.11.20, לפיו נידון המערער ל-11 חודשי מאסר בפועל, ל-6 ול-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך ₪ 1,500 או 30 ימי מאסר תחתיו ופיצוי למתלונן בסך ₪ 4,000, בגין הרשעתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה במזיד ברכב.

1. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בו הודה המערער, ביום 27.11.18 נהג המתלונן ברכבו כשלצדו אמו, ברחוב בנתניה, בו נהג גם המערער.

באותן נסיבות החל סכסוך בין המערער למתלונן אודות השימוש בכביש. המערער יצא מרכבו, ניגש למתלונן שישב ברכב והיכה אותו במכת אגרוף בפניו, כאשר חלון רכבו פתוח, אך המתלונן ואמו המשיכו בנסיעה.

בהמשך, עצרו המתלונן ואמו את הרכב, כשהאם נוהגת ברכב והמתלונן יושב לידה. המערער ניגש לרכב כשהוא מחזיק בידו אלה והחל להכות ברכב ובמתלונן בידו וברגלו באמצעות האלה. למתלונן נגרמו חבלות באמת ימין ומתחת לברך שמאל וכן נגרם נזק לרכב בשווי ₪ 7,844.

2. ביום 1.11.20 התקבל תסקיר שירות המבחן לפיו המערער בן 29, יליד מוסקבה, עלה לארץ בגיל 3. מתגורר בנתניה עם אשתו ובנו בן ה-5, אשתו בהריון מתקדם והוא עובד כעצמאי בתחום ההובלות. לדבריו מגיל צעיר הוא סבל מבעיות התנהגות והיה מעורב במקרי אלימות, לא גויס לצה"ל, הוא בן לאב אלכוהוליסט והוריו גרושים.

המערער עושה שימוש מזדמן באלכוהול ובקנבים אך שלל התמכרות ונזקקות טיפולית בתחום זה. נעדר עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי. בשנת 2012, הופנה המערער לשירות המבחן בגין ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח ורישיון נהיגה תקף ונהיגה בשכרות משנת 2009, אך בניגוד להמלצת שירות המבחן להעמידו במבחן נגזרו עליו 6 חודשי

עבודות שירות ללא מבחן.

המערער התמודד מגיל צעיר עם משברים וגם עתה, חרף מאמציו לתפקוד תקין הוא מתקשה להתמודד עם משברים ורגשות של תסכול וחוסר אונים, שמעוררים בו כעס וזעם, כפי שבא הדבר לידי ביטוי במקרה דנן.

הוצע למערער טיפול לבחינת דפוסיו האלימים אולם הוא שלל נזקקות טיפולית כלשהי ומסר שאינו תופס עצמו כבעל דפוסים אלימים.

שירות המבחן העריך שרמת הסיכון להתנהגות אלימה חוזרת של המערער ותוצאותיה בינוניות.

המערער לקח אחריות חלקית, טען שהמתלון התגרה בו, תוך כדי נסיעה, על ידי תנועות ידיים מגונות כלפיו, ללא כל סיבה מוצדקת, ולכן הגיב כמתואר בכתב האישום.

המערער התקשה להביע אמפטיה כלפי המתלון ואמו, נטה להעביר את האחריות למתלון ואמר שגם כיום היה פועל באותה הדרך, תוך שהתקשה לבחון אלטרנטיבות להתנהגותו באותה עת.

נוכח חומרת העבירות, הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד ובאין פתח להמלצה טיפולית המליץ שירות המבחן להטיל על המערער ענישה קונקרטית ומציבת גבול של מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי כספי למתלון.

גזר הדין של בית משפט קמא:

1. המדינה עתרה למתחם ענישה שנע בין 10 ל-24 ח' מאסר וביקשה למקם את המערער במרכז השליש התחתון בצרוף ענישה נלווית, וההגנה עתרה למספר מתון של חודשי עבודות שירות.

המתלון ואמו העידו, תיארו את הטראומה שנגרמה להם וביקשו לגמול למערער על מעשיו. המערער הביע חרטה והתנצל בפני המתלונים.

2. בית המשפט קמא הפנה לפסיקה רלוונטית וקבע כי מתחם הענישה נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר.

3. אין מדובר במעשה מתוכנן אלא בהתפרצות ספונטנית על רקע ויכוח מטופש על שימוש בדרך. עם זאת מדובר באירוע מתגלגל.

4. המערער יליד 1991; ללא עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי הכולל עבירות חמורות של נהיגה בפסילה. ניתן משקל לנתון זה שכן האירוע דנן בוצע על רקע שימוש בכביש;

5. התסקיר אמנם אינו חיובי, עם זאת ניתן משקל לדברי ב"כ המערער שהמערער מביע חרטה, מתנצל בפני המתלוננים ומבקש לסיים את ההליך, חרף בקשת ב"כ לדחותו; המערער בעל דפוסי התנהגות אלימים המצריכים טיפול; נשוי ומפרנס יחיד, אב לבת ומצפה לילד נוסף.

6. לאחר שקילת כלל השיקולים, בית המשפט קמא העדיף שיקולים של גמול והרתעה וגזר את העונש במרכז השליש התחתון של המתחם.

לענין הפיצוי קבע ביהמ"ש קמא כי הפיצוי שניתן אינו הולם את מידת הנזק שנגרם למתלונן ולרכבו אך יש בו כדי להעביר מסר הרתעתי נוסף למערער.

נימוקי הערעור והבקשה לקבלת תסקיר

1. רק לאחר מתן גזה"ד הבין ב"כ המערער שהמערער, שדובר עברית רצוצה, שלל נזקקות טיפולית בפני שירות המבחן, שהמערער חשש שהסכמתו לטיפול תצביע על כך שהוא "אדם רע ונקלה". המערער לא הבין כלל את המוצע לו.

דפוס התנהגות זהה נקט המערער בפני הממונה על עבודות שירות, לכן תחילה נשללה אפשרות לעשות עבודות שירות ובפעם השנייה אושרה.

לאור זאת שליחת המערער בשנית לקצינת המבחן תגרום להמלצה חמה לטיפול, שכן ערך השיקום רב.

2. הפסיקה שציין בימ"ש קמא אינה רלוונטית בחלקה למקרה נושא הערעור וישנם פסקי דין בהם נגזרו על הנאשמים, גם במקרים חמורים יותר, עונשי מאסר בעבודות שירות (סעיפים 10-12 להודעת הערעור).

3. המערער מתגורר בנתניה עם רעייתו ובנו בן ה-5; לאחר 3 שנות טיפולים רפואיים מפרכים, הצליחה רעיית המערער להרות בשנית. סמוך למתן גזה"ד, לאחר שהתבשרה כי המערער עתיד להישלח לכלא, היא נתקפה סחרחורת וחולשה, לא יכלה לעמוד על רגליה, נכנסה לחרדות איומות וחדלה לתפקד וכעבור שבועיים, ביום 8.12.20, עברה הפלה.

4. בפתח הדיון בפנינו טען ב"כ המערער שמרשו הבין במפגש הראשון עם הממונה על עבודות שירות שאם יבצע עבודות שירות לא יוכל לעבוד ולהתפרנס, כך שמשפחתו תיפגע ובמפגש השני הבין שטעה והסכים והממונה קיבל אותו.

5. לטענת ב"כ המערער, רק לאחר גזר הדין הוא הבין שגם בפני שירות המבחן, כמו גם בפני הממונה,

היתה אי הבנה בגלל ידיעתו הדלה של המערער עברית. הוא לא הבין זאת קודם לכן כי היה בטוח שהמערער יידון לעונש מאסר בעבודות שירות, במיוחד לאור הודאתו והפסיקה שצירף.

6. המערער ביקש לסיים את ההליך בבית משפט קמא במהירות ולכן נמנע מהצגת סרטוני צילום שמוכיחים שקדם לאירוע ויכוח, שמתאר באופן שונה את התנהגות המערער, והיה ה"קרקע" להתנהגות המערער.

7. המלצת שירות המבחן אינה שלילית, ואם יתקבל תסקיר נוסף הוא יהיה שונה בתכלית.

8. על בית המשפט לפעול לפי מידת הרחמים ולא לפי מידת הדין והפנייתו פעם נוספת לשירות המבחן לקבלת תסקיר נוסף לא תפגע באינטרס הציבורי.

תגובת המשיבה

1. הבקשה להפנות את המערער לשירות המבחן היא בקשה ל"מקצה שיפורים". דברי המערער, ששלל נזקקות טיפולית לא נבעו מחוסר הבנה שכן הוא ידע לתאר את קורות חייו וקשייו המשפחתיים וכך ידע לומר שהוא קורבן והמתלונן אחראי לאירוע.

לא מדובר במפגש ראשון בין המערער לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

2. העונש ראוי, בית משפט קמא לקח בחשבון את נסיבות חייו של המערער. הפסיקה מדברת על עונשים חמורים יותר וכל הנאשמים בפסיקה שהביא ב"כ המערער עברו הליך שיקומי.

3. מדובר באירוע מתגלגל, שהמערער היה מסוגל להפסיק אותו, אך הוא בחר להמשיך אותו ולגרום נזקים למתלונן ולרכבו.

דין והכרעה

1. לאחר שיינו בפרוטוקול הדין בבית משפט קמא, בתסקיר שירות המבחן, בשתי חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, בגזר הדין נושא הערעור, בהודעת הערעור, בבקשה לקבלת תסקיר משלים, בפסיקה שהוצגה בפני בית משפט קמא ובפנינו, ושמענו טיעונים מב"כ הצדדים, הגענו למסקנה שדין הבקשות

לקבל תסקיר משלים ולהקל בעונש המאסר שהוטל על המערער להידחות.

2. איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער לפיה ההמלצה עליה המליץ שירות המבחן להטיל על המערער ענישה קונקרטיית מציבת גבול בדמות עבודות שירות לצד פיצוי כספי היא המלצה מוטעית, גם אם היום הוא מבקש לקבל אותה כבקשה חילונית לאחר שהוטל עליו מאסר בפועל.

3. איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער לפיה המלצת שירות המבחן היא תוצאה של אי הבנה בינו לבין המערער, שאינו שולט כראוי בשפה העברית, שכן מהתסקיר הארוך והמפורט של שירות המבחן, שמתייחס באריכות לתולדות חיי המערער ונסיבות חייו המורכבות, כפי שתוארו על ידו בפרק שדן ברקע האישי ובמשפחתו (ראה עמ' 1 לתסקיר וקטע ראשון בעמ' 2 לתסקיר), עולה שקצינת המבחן הבינה את שפתו של המערער, שעלה ארצה בגיל 5, היה בפנימייה ועבד.

4. כך גם קצינת המבחן הבינה היטב את עמדתו הקורבנית של המערער ביחס לאירוע נושא הערעור, למרות שהודה ללא סייג בביצועו, את קשייו להביע אמפטיה למתלונן ולאמו ולבחון חלופות טיפוליות להתנהגותו האלימה, כפי שהציע לו שירות המבחן או הממונה על עבודות שירות בראיון הראשון שקיים איתו על האפשרות להעסיקו כעובד שירות, לה סרב בגלל הצורך לפרנס את משפחתו.

5. אין מחלוקת בין הצדדים שמדובר באירוע מכוער ולא מתוכנן אך אין להקל בחומרתו שכן מדובר בשני שלבים, השני חמור וגורם נזק מהראשון, כאשר המערער שלט על שניהם ויכול היה להפסיק את האירוע לאחר חלקו הראשון.

איננו מקבלים טענת ב"כ המערער באשר לאופן תחילתו של האירוע, שכן גם אם קדם לאלימות בה נקט המערער ויכוח בינו למתלונן על השימוש בדרך לא נאמר מעבר לכך בכתב האישום בו הודה המערער ללא סייג, והודאתו גרמה להקלה מסוימת בעונשו.

6. לאחר שעיינו בפסיקה שהובאה בפני בית משפט קמא ובפנינו, הגענו למסקנה שמתחם הענישה בין 20-9 חודשי מאסר מבטא את כל הקריטריונים, כמו גם הצבתו של המערער בחלק התחתון של המתחם, גם אם לא בתחתיתו.

7. אמנם בית משפט קמא לא קיבל את המלצת שירות המבחן להטיל על המערער מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, אך הוא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער ובמשפחתו, כפי שהובאו בפניו, ובצדק העדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על נסיבותיו של המערער, שלא הציג בפניו ובפנינו שיקולי שיקום.

8. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

עמוד 5

המערער יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.8.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לנשיאת עונשו.

ניתן היום, יט' סיון תשפ"א (30 מאי 2021) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

זהבה בוסתן, שופטת עמיתה

אברהם טל, שופט עמית